

ION MARIA este absolvent al Facultății de Litere și Istorie din Craiova, cu specialitatea Istorie și Limba și literatura latină (1996). Profesor de Istorie la Liceul de Transporturi Căi Ferate și la Liceul Teoretic „Tudor Arghezi” din Craiova. Este membru al Uniunii Scriitorilor din România.

Volume de versuri: *Patmos*, 2002 (Premiul de debut al Filialei Craiova a Uniunii Scriitorilor), *Balene zburând*, 2003, *Dincolo de zid*, 2005 (Marele premiu pentru volum de poezie la Concursul „Ad Visum” 2006, Vișeu de Sus, Maramureș), *Povestiri din cartierul de est*, 2007 (Premiul Festivalului Internațional de Poezie, Sighetul Marmatiei, 2008, Premiul 1 la Festivalul „George Coșbuc”, Bistrița Năsăud, 2008), *Poziția Lotus*, 2008 (Premiul pentru volum de poezie, Festivalul „Armonii de primăvară”, Vișeu de Sus, 2009, Premiul pentru volum de poezie al Asociației Culturale MJM, Craiova, 2009, Premiul pentru poezie al Fundației „Serile de la Brădiceni”, 2009, Premiul Revistei „Contemporanul-Ideea Europeană”, pentru grupaj de versuri la Festivalul Interanțional „Lucian Blaga”, Lancrăm-Sebeș-Alba Iulia, 2010), *Fratele om*, 2010 (Premiul I la Concursul internațional de creație literară „Visul”), *După Cutremur*, 2011 (Premiul special al editurii Rafet la Festivalul Internațional de creație literară „Titel Constantinescu”, ediția a IV-a, 2011, Premiul revistei „Poesis” din Satu Mare la Festivalul Internațional „Lucian Blaga”, ediția XXXII-a, Lancrăm-Sebeș, 2012), *Căutând o insulă*, 2012, *Când vor veni extratereștrii*, 2013, *De veghe în cartier*, 2014 (ediția a II-a, 2015), *Lumea, un film în regia mea*, 2015.

Ion Maria

Frică și cutremurare

LIMES
2018

CUPRINS

geologia fricii	7
cumpărăm tot mai mult	8
manuscris găsit într-o sticlă	9
un bănuț pentru frică	11
pentru a rămâne întreg	12
poveste de iarnă (în iulie)	14
marile secrete	15
universuri și destine.....	16
un fluture iarna	17
fragment	18
proză	19
piesă neterminată	20
cartierul	21
glorie.....	22
peisaj cu suflet.....	23
acuarelă	24
a crede	25
marea teoremă a unificării	26
tovarăși de joacă.....	28
după apocalipsă.....	29
gnoza de la Princeton.....	30
ev mediu veșnic	31
pluta Meduzei.....	32
jurnal	33
prea mult frig.....	34
infern blând.....	35
cândva.....	36
pe vremuri	37
un scrib de cartier	38
a fi	39
comando	40
pe stradă cu Orfeu	42
un diavol mic	43
spinner.....	44
o zi din secolul acesta	45
sunt un lemurian.....	46

despre jurnal	47
în forjă	48
sub teroarea viitorului	49
unde trăiește regele maimuță	50
o spărtură în zid	52
între oameni	53
un pin în ploaie	54
fragment	55
mă pregătesc să trec un râu	56
poză.....	57
pisica maestru zen.....	58
după big bang	59
cine o fi	60
când sting lumina.....	61
frică și cutremurare.....	62
arte tradiționale japoneze	63
de unde venim cine suntem unde mergem	64
cei mari	65
selfie.....	66
ca o iubită boala	67
de ce scriu	68
semnul	69
cartea destinului.....	70
aduni și scazi	72
înainte de operație	73
nu scriu	75
în capcană.....	76
vântul.....	77
frica.....	78
între zeu și om	79
peisaj.....	80
carne de fum.....	81
stări.....	82

*Familiei mele,
celor care m-au ajutat în momentele grele
și tuturor celor care iubesc poezia.*

geologia fricii

nu o să mai caut aur în devon
(aș căuta ochii tăi dar ai plecat
pe altă planetă)
doctorul europa încearcă
să mă vindece însă eu încă
nu am scos la lumină diamantele
și nu am sorbit otrăvurile
cunosc geologia fricii și
un versant de munte se va prăbuși
în lacrima mea

uneori gândesc doar cu jumătatea
extraterestră din creier
de iubit iubesc din toată inima
(o formă de vid cuantic)
geologia fricii este așa de diversă
de la ghețarii de pe creste
până la râurile din văile urbane
și totuși oamenii se simt bine
în pielea lor de șarpe

cumpărăm tot mai mult

am devenit anexele magazinelor
viețile noastre sunt cifre
statistici reci în suflete care
zboară cu viteza luminii
imperiul răului este aproape
dar ne facem că nu-l cunoaștem
deși negociem cu el
ce ne vom face când soarele
va clipi și bombele nucleare
vor exploda?

manuscris găsit într-o sticlă

oboseală și boală
și printre faldurile minții
ascunsă bine – poezia
dragostea pentru tine
este mai în fundal
doar câteva culori
ca într-un tablou de rothko
(de ce mă neliniștesc atât
atacul de panică este după
ușă iar sărăcia mea este
posmodernă sunt un batalion
al armatei lui napoleon
m-am rătăcit în rusia
și mă întorc lângă inima ta
rece ca gheața)

medicamente și speranță
poeti americani citiți noaptea
târziu (mâine poate începe
al treilea război mondial
dar la mine în cartier e liniște
numai câinii au fost mobilizați
pe front
peste câteva ore
va fi lumină și fiecare greier
de câmp își va primi kalașnikovul)
mă tem de claustrofobie

și stau închis în cameră
cu frica mea (aparține beretelor verzi
ori trupelor seal
nu contează știe
toate tehnicile de luptă
și e înarmată până în dinți
și dincolo de ei)
pe sub ușă un nevăzut
îmi strecoară o hârtie:
posmodernismul încă nu
s-a născut și pe tine te-am scos
din istoria literaturii
(scria mărunț cu litere gotice
poate era ceva din necronomicon)

un bănuț pentru frică

diminețile dau un bănuț fricii
(devreme până nu răsare soarele
să ne vadă) dau un bănuț să mă treacă
dincolo (spre strada de la bigul vechi ori
spre alt univers) pun bănuțul în mână
întinsă (ca din întâmplare) în față mea
sau îl pun pe ochii fricii (un contract
ferm-un fel de semnătură)
dau obolul și pot să trec
(și frica mă bântuie cale de trei stații)
însă o văd pe frumoasa cu părul roșu
și uit că sunt un biet trecător
între tineretului și bulevardul titulescu
(ori între pământ și cer) eu cobor în stația
de la fabrica de confecții
frica mea merge încă o stație și coboară la parc
(poate vrea să vadă podul suspendat ori
statuile scriitorilor)
diminețile dau un bănuț fricii
și mă simt un om liber și adevărat
nu știu ce se va întâmpla când nici bănuțul
obolul nu voi mai avea cum
să-l dau

pentru a rămâne întreg

trebuie să iau viața așa cum este ea
 (cine să mai asculte muzică acum
 când trebuie să plecăm printre stele?)
 unchiul vania nici nu știe să cânte
 la pian (soarta mea s-a ofilit într-o vază
 de cristal) în gară mă așteaptă un tren
 pe care v-a trebui să-l iau încâ nu știu
 perenul de unde pleacă (nici nu mă
 interesează)
 pentru a rămâne întreg va trebui să iau viața
 așa cum este ea (voi dormi în altă zi
 în alte universuri acolo voi găsi
 și ochii tăi care m-au pierdut)
 trebuie să iau viața așa cum este ea
 robert creeley nici nu mă cunoaște
 poate mă voi întâlni mâine cu el
 (undeva la târgul de carte)
 vei fi și tu pe acolo deși nu vei ști
 dacă voi lua trenul în sens invers
 oare destinul meu o să se schimbe?
 (viața mea nici nu contează-cu fricile
 cu deznădejile și neîmplinirile ei
 atât de bogate)
 în piesa asta de teatru (tristă și fără
 muzică) am un rol secundar
 abia dacă trec o data prin scenă
 marii galactici stau și scriu piesa

dar mă uită mereu (poate că eu sunt
 cortina?) totuși în orice piesă
 e loc și pentru rolurile minore
 cineva trebuie să ducă tava
 cineva trebuie să dea replica
 rolului principal
 cineva trebuie să spună
 cuvântul de final